

અત્યલગ

134 Received on

14/5/29

નંબર ૨૦

District Magistrate,

જન્મતીઓ (સ્વર્ગવાસીઓ) ને
જન્મતની બશાસ્ત.

સુકર્મોની લીસ્ટ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

અહમદ બીન હાજી અશરફ અશરફ

મોહતમીમ, મદ્રસા અશરફીયા, સંસ્કર

આવૃત્તિ પહેલી
૧૩૪૮ હિજરી

આ પત્રિકા મુસ્લિમ-ગુજરાત
પ્રેસમાં અબ્દુલ્લાહ ફખરુદ્દીન
સંચિદે છાપી.

પ્રત ૧૦૦૦
૧૯૨૯ ઇ.

મહુમ્મદખાલીમ મોહમદ અશરફના વકફ ફંડ
તરફથી બેટ.

2

19

જન્નાતુલ ફિરદૌસે તુઝુલન ખાલિદીના ફીહા લા યખગુના
અનહા હિવાલા.”

ઉમ્મતે મુહમ્મદ (સલ૦) ના કેટલાક મુસલમાનો તો એવા
ભાગ્યશાળી છે કે જેઓને દોઝખ (નરક)ની અગ્નિ પણ ખાળી
શકશે નહિ અને તેઓ આખેરતની સગ્ન ભોગવ્યા વગર જન્નતમાં
ચાલ્યા જશે, પરંતુ કેટલાક એવા ગુનેગારો પણ છે જેઓ થોડો સમય
સગ્ન ભોગવી એટલે કરેલા ગુનાહોના અજાબની મજા ચાખી જન્નતમાં
જશે. તોહીદ (યકતાઈ) અને રિસાલત (સલ૦) (ની)પર જે
ખાતેમે થાય તે જન્નત જરૂર અર્પણ થશે. અગર કોઈ ઇમાનદાર
અંદા સુકર્મો પણ કરતા હોય તો ઇન્શાઅલ્લાહ તેઓને એક મોટી
દોલત નસીબ થશે, પરંતુ કુકર્મો (ખુરા કામ કરનારો) ને આ
નઅમત પહેલ વાહેલી પ્રાપ્ત થશે નહિ, પણ કેટલાક દિવસો દોઝખમાં
અબ્યા પછી જન્નત અર્પણ કરવામાં આવશે; કારણ કે સૌથી મોટી
ચીજ જેથી જન્નત નસીબ થાય તે એ છે કે અલ્લાહ તઆલાની
તોહીદ (યકતાઈ) અને નખી (સલ.)ની રિસાલતનો એકરાર કરવો.
અને એટલાજ માટે કેટલીક રિવાયતોમાં આ શબ્દો દર્શાવ્યા છે.
ઉદાહરણ “મન કાલા લા ઇલાહા ઇલલ્લાહો દખલલ જન્નતા”
બાવાર્થ—જેણે કલમએ તવહીદનો દિલથી ઇકરાર કર્યો; તે જન્નતમાં
દાખલ થશે. કેટલાક એનો અર્થ એમ સમજે છે કે જન્નતમાં જવા
માટે ફક્ત “લાઇલાહા ઇલલ્લાહો” કાફી (બસ) છે. ખીજા કામોની
જરૂરત નથી. એ અનર્થ છે કેમકે હદીસશરીફનો એ બાવાર્થ નથી.
કેટલાક કુકર્મોને બ્યારે નેક કામો માટે કહીએ ત્યારે, તેઓ તરતજ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮૮૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જૂજીતીઓને જૂજીતીની
૮૫૨૨૮

વિષય પૃ. ૪

એ હદીસ ખ્યાન કરે છે. એઓનું મતલબ એ હદીસથી એમ છે કે અમે “લાઇલાહા ઇલ-લલાહો” તો કહીએ છીએ અને એ કલેમાથી જન્નત તો મળે છે, તો પછી ખીજ કોઇ કામોની શી જરૂર? પરંતુ એ ખયાલ જહાલતનો નથી. બલકે શરીઅત અને કુરાન, હદીસના બિલકુલ ખિલાફ છે. કેટલાક એ ખયાલોથી ગુમરાહ છે. અને ખીજએને પણ ગુમરાહ કરે છે. આ હદીસનો મતલબ માત્ર એમ છે કે કલેમએ તવહીદનો કાઇલ (માનનાર) જન્નતમાં જરૂર જશે, પરંતુ ક્યારે જશે? એ આપત કાંઇ હદીસમાં નથી. જેથી મજદૂર હદીસનો બાવાર્થ એમ સમજવો કે નમ્નત

(છુટકારો) અને જન્નતમાં દાખેલ થવા ફક્ત કલેમએ તવહીદ બસ છે એ તદ્દનંતર ગલત (બૂલ) છે. બલકે મતલબ એ છે કે એ કલેમાનો પઢનાર જે નેક કામો પણ કરતો હોય તો પહેલાં તો તેને જન્નતનો વારેસદાર (હકદાર) બનાવી દેવામાં આવશે પરંતુ જે કલેમએ તવહીદની સાથે ફકર્મો પણ કર્યા હોય તો પહેલાં પોતાના કરેલા ગુનાહોની સગ્ન ભોગવી કેટલોક સમય દોઝખમાં રહેશે અને સગ્ન ભોગવ્યા પછી ખીજવાર કલેમએ તવહીદના સમયે જન્નતમાં દાખેલ કરવામાં આવશે. એથી હુમેદ છે કે કોઇ માણસ હદીસનો ગલત બાવાર્થ કરશે નહિ. આ જે કાંઇ સૂચવ્યું છે તે માત્ર એહલે સુન્નતના કાયદાઓ અને શરીઅત પ્રમાણે દર્શાવેલું છે. આફી ખુદાની રહમત અને મગફિરતનો મામલો એથી બિલકુલ જુદોજ (ન્યારો) છે જે તે ઇચ્છે તો ગુનેહગારોને વગર અજાણે પોતાના ફજ્જો કરમથી બચાવી દીએ. તેથી અહલાહ તઆલાની રહમતના મામલા સાથે અમારા આ મઝમૂનનો કશો સંબંધ નથી.

આ ટુંક વિવેચનથી આ વાત સિદ્ધ થાય છે કે જે મનુષ્ય અઝાબથી બચી શરૂઆતમાં જન્નતમાં દાખેલ થવા ઇચ્છતો હોય તેણે નેક કામો પણ કરવા અવશ્ય છે. દોઝખથી બચીને જન્નતમાં આત્મા જવું એજ મોટી વાત છે. “ફમન ઝહઝહા અનનારો વ દખલત જન્નતા ફકદ નારા.” એ ફતેહમંદીનો આધાર સઘળો નેક કામો પર છે જેથી અમે ઘણી કોશિશ કરીને તથા શોધી કાઢીને આ નિચે દર્શાવેલી હદીસો બયાન કરી છે જેમાં તે કામોનું વર્ણન છે જેથી એક મુસલમાન તે મોટી ચીજ (જન્નત) નો હકદાર થઇ શકે છે. અમે સમગ્રએ છીએ કે દરેક મુસલમાન આ વાતનો ઇચ્છનાર છે કે તે દોઝખના અઝાબથી મહફૂઝ (દૂર) રહે અને જન્નતમાં દાખેલ થાય તેથી આ મઝમુન મુસલમાનોને માટે ઘણોજ ફાયદાકારક નીવડશે એમાં અનુક્રમ નંબરે હદીસોનું વર્ણન કરેલું છે જેમાં જન્નતની અશારત સંબંધી લખેલું છે.

હઝરત રસૂલે ખુદા (સલ.) એ જે કામોની સાથે જન્નતની અશારતનો હેવાલ આપ્યો છે તે તમામ હદીસો આપ વાંચકો સમક્ષ રજૂ કરીએ છીએ. ખુદા તઆલા તમામ મુસલમાનોને ખ્યારા હખીબ (સલ.) ના સદકામાં નેક તૌફીક આપે અને દોઝખની આગથી અચાત્રે, આમીન.

૧. “લાઇલાહા ઇલ-ઇલાહો મુહમ્મદુરસૂલુલ્લાહ” એ કહેમો જન્નતના તાળાની કુંચી છે. પરંતુ દરેક કુંચીઓને ઠાંતા હોય છે અગર જે ઠાંતા ન હોય તો તાળું ઉઘડી શકે નહિ તેવીજ રીતે કહેમાની સાથે નેક કામોની પણ જરૂર છે. જે કલમએ તોલીદની સાથે સારાં કૃત્યો ન થાય તો જન્નતનું તાળું ઉઘડવું મુશ્કેલ છે.

૨. પાંચ વખતની નમાઝ, હજ, રમઝાન શરીફના રોજ એજ જન્મતમાં લઈ જવા માટે બસ છે. જે એ ફરજોની સાથે નીકલ ઇબ્રાહિમ પણ મેળવી દેવામાં આવે તો જન્મતમાં શ્રેષ્ઠ જગા મળવાની દૃઢતા થાય છે.

૩. કુરાન શરીફનું શીખવું અને તે પર અમલ કરવો કયામતમાં હિસાબે યસાર (હિસાબની આસાની)નું સમય છે.

૪. મા બાપ જેટલે સારી રીતે વર્તવું એ જન્મતમાં દાખલ થવું અસાધ્ય છે.

૫. માના પગ હેઠળ જન્મત છે. એટલે માતા (મા)ની નહિ જેવી ચાકરી કરેલી પણ જન્મતમાં લઈ જનારી છે.

૬. અગર કોઈ મનુષ્યને ત્યાં પુત્રીઓ (છોકરીઓ)નો જન્મ થાય અને તેઓનું ભરણ પોષણ સારી રીતે કર્યું. તો એજ પુત્રીઓ તે માણસને માટે દોઝખની આડ બની જશે એટલે છોકરીઓથી વધારે રગથન હોતી નથી અને તેઓનું ભરણ પોષણ કરવાને મનુષ્ય વચાલ ગણે છે જે કે છોકરો કે છોકરી ખુદાના તરફથી છે. અલ્લાહના તરફથી જે કાંઈ મળે તે પર શુકર કરે, અને ઔલાદને હેતથી તરબીયત આપે તો એવો બંદો દોઝખથી બચેલો રહશે.

૭. જે મનુષ્ય પોતાના છોકરાને તથા છોકરીને એકી નજરે જુએ એટલે બચ્ચાંઓને પ્યાર કરવામાં, નવા કપડાં (વસ્ત્રો) બનાવવામાં, બજાર લઈ જવામાં, તેમ સોદો અપાવવામાં બનેને એકજ ગણે તે જન્મતી છે.

૮. યતીમોનું (અનાથનું) ગુજરાન કરનાર હઝરત રસૂલુલ્લાહ (સલ૦) ની સાથે જન્મતમાં હશે.

૯. રસ્તામાંથી કોઈ ધન્ય પહોંચ્યાડનારી વસ્તુને હાવવાથી તેનો અલ્લો જન્નત છે.

૧૦. પોતાનું જનવર, જેનું દૂધ પીતા હોય તે, કોઈને દૂધ પીવા માટે આપી દેવું એ પણ જન્નતમાં જવાનું સમ્બલ છે.

૧૧. વેપારમાં કે સોદાગરીમાં, અને તિજરતમાં જે સત્યવાદી (સાચું બોલનાર.) હોય અને બરેસાદાર હોય તો તે અંખિયા (અલ.) ની સાથે જન્નતમાં હશે.

૧૨. પોતાના કરજદારને, જે તે માલદાર હોય તો તે પર સખ્તી નહિ કરતાં અમુક મુદત વધારી આપનાર અને તે ગરીબ હોય તો લેણી રકમ માફ કરનાર જન્નતી છે.

૧૩. શહીદ જન્નતી છે. શહીદ થતાંજ જન્નતની નેઅમતો પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. ખાય છે, પીએ છે; એટલે તેઓને આ ફાયદાથી ક્યામત (પરિક્ષાનો દિવસ.)નો ઇતેઝાર કરવો પડતો નથી.

૧૪. જે “ સૂરએ મખિલાસ ” (કુલ હોવલાહ) ને કસરતથી (અહુ) પદે છે. અને મજદુર સૂરતથી એટલાજ માટે મોહમત રાખે છે કે, એમાં અલ્લાહની તૌહીદનું વર્ણન છે. તો એ પદનાર પણ જન્નતી છે.

૧૫. કાફરોથી જેહાદ કરવો અલ્લાહને માટે, એ જન્નત વાગ્ગિય કરી આપે છે એટલે કે જેહાદ (લડાઈ) માં પક્ષપાત અને ખ્યાતી (નામના)નો મૂળ હેતુ ન હોય.

૧૬. ખુદાના ખૈદ્ધી રડનાર પર દોઝખની અગ્નિ હરામ છે એટલે દોઝખની આગથી બચીને જન્નતમાં પ્રવેશ થશે.

૧૭. ખુદાના રાસ્તામાં જાગવું અને મુઝહિદીનનું રક્ષણ કરવું જહન્નમને હરામ બનાવી દીધે છે.

૧૮. જે મનુષ્ય ખુદાની રખ્યાનિયત પર અને હઝરત રસુલે ખુદા (સલ.) ની રિસાલત પર અને ઇસ્લામી મઝહબના દીન હોવા પર રઝી થયો તેના પર જન્નત વાજિબ થઈ જાય છે એટલે એ અકીદાની સાથે નેક કૃત્યો પણ કરતો હોય.

૧૯. મુસલમાનોનાં નાનાં બચ્ચાંઓ જેઓ ચૌવન (જુવાન થવું) ના પહેલાં મરી ગયાં હોય તે પણ જન્નતી છે.

૨૦. મકબૂલ (કબૂલ ફરમાવેલી) હજની જઝા જન્નત છે. મકબૂલની નિશાની એ છે કે હાજની હાલત હજ પહેલાંની હાલતથી બેહતર થઈ જાય.

૨૧. લડાઈ-ઝગડા (કલ્હઓ-ફંકાસ) તથા દેવા (છોડી દેવા) થી અને પોતાના હક જેટલું જ લેવાથી જન્નતની વચ્ચે વચ્ચે પહોંચી જવાય છે. જંગ (લડાઈ) ખુદાની સમક્ષ ધણું ખુર કર્તવ્ય છે. જે ઝગડો કરનાર નાહક પર હોય અને નાહકથી વેગળો રહી ઝઘડો મુકી દીધે તોપણ જન્નતી છે; પરંતુ તે એટલું કરે કે પોતાનો હક છોડી દઈ ઝઘડાથી જુદો થઈ જાય તો તેને જન્નતમાં મકાન અર્પણ થશે.

૨૨. મરિજદે અકસા એટલે બયતુલ મુકદ્દસથી હજ કે ઉમરાનો અહરામ બાંધી મક્કા મુઅઝઝમા સુધી આવવું જન્નતને વાજિબ કરી આપે છે.

૨૩. અલ્લાહથી ડરી જઈ ગુનાહ કરવા છોડી દેવા જન્નત માં દાખલ થવાની નિશાની છે, વ અમ્મા મન ખાફા મકામે રખિયહિ વ નહયન નફ્સે અનિલ હવા ફ ઇનનલ જન્નતા હિયલ આવા.”

૨૪. ન્યાયાધીશ (ઇન્સાફ કરનાર) હાકિમ જે પોતાના સગાંઓના પણુ બરાબર ઇન્સાફ કરતો હોય. અને તેઓના સગાં હોવાનો ખ્યાલ તે વખતે કરતો ન હોય તો એવો મુન્સિફ અને ન્યાયાધીશને ક્યામતમાં તુરના મિંબર (તખ્ત કે સીટી) પર બેસાડવામાં આવશે.

૨૫. દરેક નમાઝ પછી “ સુબહાનલાહ, ” “ અલહમ્દો લિલ્લાહ ” અને “ અલ્લાહો અકબર ” ને દસ દસ વાર અને સૂતી વેળા સો સો વખત પઢવું જનતને વાજિબ કરી આપે છે.

૨૬. જે માણસ ખગ્ગરમાં નીકળે અને એક વખત “ લાઈલાલા ઇલલ્લાહો વહદ્દ લા શરીફઝઝ લલુલ મુલકો વલુલ હમ્દો વહુલા હયો લા યમુતો વહુલા અલા કુલ્લે શયદન કદીર. ” પઢે તો તેનું ધર જનતમાં બનાવી દેવામાં આવે છે.

૨૭. “ લાઈલાલા ઇલલ્લાહો મુહમ્મદુર્રસૂલુલ્લાહ ” અને “ લાહવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લાદિલ અલી હલ અઝીમ. ” એ જનતના ખગ્ગનામાંનો એક છે. એટલે જે બંદાએ એ કલમા પઢ્યા તો તે જનતના ખગ્ગનાનો વારિસદાર (હકદાર) થશે.

૨૮. દરદ શરીફ વધુ પ્રમાણમાં પઢવાથી જનત નસાઈ થાય છે. અને દરદ શરીફના શખ્તોમાં શ્રેષ્ઠ તે શખ્તો છે જે નમાઝમાં પઢાય છે. એટલે “ અલ્લાહુમ્મા સલ્લેઅલ્લા મુહમ્મદિં વ અલ્લા આલે મુહમ્મદિન કમા સલ્લયતા અલા ઇબ્રાહીમા વ અલ્લા આલે ઇબ્રાહીમા ઇન્નકા હમીદુમ મજ્દ. ”

૨૯. એવી મજલિસો કે જ્યાં અલ્લાહ તઆલાનું વર્ણન (ઝિક્ર) થાય તેમાં શરીફ થવું, જનતમાં જવાનું કારણ છે. એ મુબારક

મેહફિલમાં ખાલી શરીર થઈ જનાર પણ અભાગીઓ (કમનસીય) નથી.

૩૦. ઉમ્મતે અહમદ (સલ.) ના ફકીર માલદારથી પાંચ વર્ષ પહેલાં જનંતમાં દાખલ થશે.

૩૧ સખાવત (દાન કે ધર્મ) કરનાર ફક્ત જનંતની નહિ પણ અલ્લાહ તઆલાનીએ કરીય (પાસે) છે.

૩૨. જે માણસ પહાડોમાં બાલ બચ્ચાંઓને મુકી દઈ ખુદાની ઇબાદતના હેતુથી એકાંતવાસ થઈ જઈ પોતાની જિંદગી પસાર કરે છે; અને બકરીઓ ચરાવી પોતાનું આયુષ્ય ગાળે છે અને અજાન કહીને નમાઝ અદા કરે છે અને ખુદાથી ડરે (બીએ) છે તે જનંતમાં જશે.

૩૩. જેના નામએ આમાલ (કૃત્યોનો દફતર)માં સીજદા ઘણાજ હોય એટલે નફિલ નમાઝો બેદ પડી હશે તે જનંતમાં હઝરત મુહમ્મદ મુસ્તફા (સલ.) નો રીક (દોસ્ત) થશે.

૩૪. મોઅઝ્ઝિન (યાંગી) નો જવાબ દેનાર જન્નતી છે એટલે બાંગ દેનારના જવાબમાં તેજ ફત્વેમા અદા કરે જે અજાન દેનાર કહે છે. પણ “હયાઅલ્લસ્સલાહ” અને “હયાઅ લલ ફલાહ” ના ઉત્તરમાં “લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લાહ,” કહેવું જોઈએ.

૩૫. જે માણસે અલ્લાહને માટે સાત વર્ષ સુધી અજાન (બાંગ) આપી છે તે દોઝખથી ખચિતજ બચી ગયો. એટલે જન્નતી લેખાયો.

૩૬. નમાઝમાં ઇમામ (નમાઝ પઢાવનાર) ની નજીક ઉભો થનાર જન્નતી છે.

૩૭. ઝોહરની પહેલાં ચાર રકાતો અને તે પછી (ઝોહર બાદ) ચાર રકાતો પઢનાર જન્નતી છે.

૩૮. જે માણસ આખા દિવસમાં બાર રકતો હમેશાં નહિ પડે છે તેને માટે જનંતમાં ઘર બનાવી આપવામાં આવે છે.

૩૯. ચાસ્તના વખતની (દિવસ ચઢ્યા પછીની) બે રકતો સઘળા ગુનાહોના મગશીરતની જામીન છે.

૪૦. જેના જનાજા પર ચાળીસ મુસલમાન હોય અને ત્રણ સફેા (લાઇન) બનાવી નમાઝ અદા કરે અને મગશીરતની દુઆ કરે તો અલ્લાહ તઆલા તે મરનારને બખ્શી દીએ છે. એ તો એક જુજ સંખ્યા છે. અગર ૪૦ થી વધારે હોય તો વધારે મરતબાની ઉમેદ છે.

૪૧. જહાદની સફરમાં રોજા રાખનાર દોઝખથી એટલો દુર થઇ જાય છે જેટલી કે પૃથ્વી આકાશ થી દૂર છે.

૪૨. જનંતના દરવાજાઓમાંના એકનું નામ “રયાન” છે તેમાંથી માત્ર રોજા રાખનારાજ જનંતમાં દાખલ થશે.

૪૩. જે માણસ ઔલાદની માત પર સખર કરે છે અને ખુદાની હમ્દ (તારીફ) બયાન કરે છે તેને માટે જનંતમાં એક ઘર બનાવી આપવામાં આવે છે જેનું નામ “બયતુલ હમ્દ” રાખવામાં આવે છે.

૪૪ આંધળાપણા પર સખર કરનાર જનંતી છે જેની બંને આંખે (સક્ષુઓ) લઇ લેવામાં આવી હોય અને તેણે સખર કર્યું હોય તેનો બદલો જનંત છે.

૪૫. જે બીમાર (માંદો) પોતાની બિમારીની શિકાયત કરતો નથી અને ખુદાની તારીફ બયાન કરતો રહેતો હોય અને તેજ બીમારીમાં તે મરી જાય તો તેને જનંતમાં દાખલ કરવામાં આવશે.

૪૬. જે કોઈ એક સ્ત્રીને મરફી (વળા) ની ખીમરી હોય તેને માટે ધરશાદ ફરમાવ્યો છે કે જે તેણે સખર કર્યો તો તેને તેના બહલામાં જન્નત આપવામાં આવશે.

૪૭. જે લોકો પોતપોતામાં અલ્લાહને ખાતર મોહબત કરે છે તેઓને માટે કયામતમાં નૂરથી બનેલા મિસ્કર પાથરવામાં આવશે એઓની આ મોટી શાન પર અંખીયા અને શોહદઓને પણ હયરત (આશ્ચર્ય) થશે બલકે આરઘુમંદ થશે.

૪૮. સત્ય વદવું (સાચું બોલવું) સૌથી શ્રેષ્ઠ નેકી છે અને નેકીનો બદલો જન્નત છે.

૪૯. કયામતના દિવસે દરેક માણસ પોતાના મહમુબના સાથે હશે જેથી જે લોકો સારાની મોહબત કરે છે તે કયામતના દિવસે સારા લોની સાથે હશે.

૫૦. દીન (ધર્મ કે મઝહબ) નું જ્ઞાન તલબ કરનાર (ઇન્છાનાર) જન્નતી છે. આલિમને માટે માઝલીઓ દરિયામાં અને કીડીઓ પોતાના દરોમાં દુઆ કરે છે. ઉઘમા (આલિમે) અંખીયા (સલ.) ના વારસ છે.

૫૧. હદીસનું જ્ઞાન ફેલાવનારા અને ખીજઓ સુધી પહોંચાડનારાઓને લીલા હહેર રહેવાની દુઆ છે. ભાવાર્થ એ છે કે એ લોક એહિસ્તમાં ખુશ ખુશ રહેશે.

૫૨. કોઈ પણ ગુનાહથી બચી તોળા કરનાર જન્નતમાં જશે સામો તોળા કરનાર (તાઇબ) તે છે કે જે તવબ કર્યા પછી તે કૃત્ય ન કરે.

૫૩. ગુલામો અને લોંડીયોને છોડી દેનારને દોઝખથી છોડી દેવામાં આવે છે. જે ગુલામને પૂરો છોડી દીધો હોય તો પોતે પણ પૂરો

દોઝખથી છોડી દેવાયો, નહિતો જેટલો હિસ્સો (ભાગ) છોડશે તેટલોજ હિસ્સો જહન્નમથી છોડી દેવાશે.

૫૪. જે માણસમાં બદલો લેવાની શક્તિ તો છે છતાં ને ગુસ્સાને પી ગય છે તેને ફક્ત જનત ન મળતાં તેને જનતમાં એખતેયાર આપવામાં આવે છે કે જે દૂરને જોઈએ તે પસંદ કરી લે.

૫૫. જે મૈયતને ખુદાના નેક બંદાઓ સારો કહ્યે એટલે કે મરનારને નેક લોકો સારો બતાવે અને તેની તારીફ કરે તો ખુદાતઆલા પોતાના બંદાઓની શાહેદી (સાક્ષી) પર તે મર્દમને અખશી દીએ છે.

૫૬. સત્તર હજાર મુસલમાન આ ઉમ્મતના વગર હિસાબે જન્નતમાં જશે. એઓ એવા જલીલુલ દર હશે કે એઓમાંના એક એકની સાથે સત્તર સત્તર હજાર જનતમાં જશે. ખુદા તઆલા પોતાના કુદરતના હાથે ત્રણ વખત ભરી ભરીને જન્નતમાં દાખલ કરશે એ ત્રણ લખો (એ હાથનો ખોખો)માં તે લોકો હશે જે મંતરોથી ઇલાજ કરાવતા નથી. અને દરેક મામલામાં ખુદા ઉપર ભરોસો રાખે છે.

૫૭. કોઈ તરસ્યાને ખુદા વાસ્તે પાણી પીવાડનાર અને વઝૂ કે ગુસલ (નહાવું)ના ત્રાસણમાં બીજાઓને માટે પાણી ભરી આપનાર જનતી છે અને દોઝખથી નગ્નત (છુટકારો) મળી ગય છે.

૫૮. જેણે હઝરત રસૂલે ખુદા (સલ.)ની તાએદરી કરી તે જનતમાં દાખલ થશે.

૫૯. અસરની અને સવારની (સુબહની) નમાઝને બરાબર વખતસર અદા કરનાર અને એ બંને નમાઝને કઝા ન કરનાર દોઝખમાં જશે નહિ.

૬૦. જેણે ૪૦ નમાઝો-તકબીરને સાંભળી પઢી અને તકબીરને સાંભળવું કદી પણ છોડ્યું નહિ, તો તેને કુસંપ અને આગથી બચાવી લેવામાં આવ્યો. એ બશારત આળીશ નમાઝોના સંબંધમાં છે તે પછી જો કોઈ માણસ હંમેશાં નમાઝ બાજમાઅત (સાથે) પઢે તો તેના અન્નર અને સવાખનું તો કહેયુંજ શું ? બાવાર્થ ખુદા જાણે.

૬૧. જેઓ રાત્રીના અંધરામાં મસીદો તરફ નમાઝ માટે જાય છે તે કયામતને દિવસે કામિલ (પૂરો) નૂરના માલિક થશે. (કયામતમાં કામિલ નૂરની અતા (અખશીશ)એ જન્નતની નીશાની છે.)

૬૨. જેણે માત્ર અલ્લાહનીજ બંદગી કરી તેની ઇઆદત અને પૂજામાં બીજાનેઓને શરીક કર્યો નહિ, નમાઝને કાયમ રાખી, ઝકાત આપી, હજ અદા કરી (પઢી) અને રોઝા રાખ્યા તે જન્નતી છે.

૬૩ અલ્લાહ તઆલા ત્રણ શખ્શો (માણસ)ને માટે જન્નતનેહ જમીન છે. (૧) મુમ્લિદિદ એટલે અલ્લાહના રસ્તામાં જહાદ (લડાઈ) કરનાર (૨) નમાઝ પઢવાના હેતુથી મસિદમાં જનાર (૩) કશ્ચ્યા કંકસના કારણેને લીધે તેથી દુર રહેવાના હેતુથી ઘરમાં એકાંતવાસ રહેનાર.

૬૪ જન્નત તેને માટે છે જે સારી વાત કહે અને મીસકીનો (ગરીબ)ને ખાવાનું ખવડાવે, રોઝા વધારે રાખે, રાતના જ્યારે લોકો સુતા હોય ત્યારે ઉઠીને નમાઝ પઢે.

૬૫ સલામ વધૂ પ્રમાણમાં કરવી અને સગાંઓ સાથે હળીમળીને રહેવું જન્નતનું સગમ છે.

૬૬ રોઝદાર ગરીબોને ખવડાવવું, જનાઝાની સાથે જવું, એ એવી ખુશીઓ છે કે જે કોઈ એ પ્રાપ્ત કરીએ તો એનો બદલો ખરેખર જન્મત છે.

૬૭ સાત માણસો કયામતના તપેલા (ગરમ થએલા) દિવસે અલ્લાહના અર્શની છાયા હેઠળ હશે. અને એ સાચો જે જનંતી છે તેનેજ મયસ્સર થશે (૧) ઇમામ આદિલ (ઇન્સાફ કરનાર) (૨) જવાન માણસ જે નેક હોય. (૩) જેનું દિલ મસીદમાં લાગેલું હોય. (૪) તે એ માણસો જે અલ્લાહને માટે દોસ્તી કરે છે એટલે મળે તો અલ્લાહની મુદગ્ગતના પર અને જુદા થાય તો એ અલ્લાહની મુદગ્ગતની સાથે. (૫) તે માણસ કે જેને કોઈ ખુશસુરત સ્ત્રીએ અને મોઝા દરમવાળી ઓરને બોલાવ્યો. પરંતુ તેણે સાફ કંઠુ કે હું રખૂલ આલમીનથી ૩૩ છું તારી ઇચ્છા પૂરી કરવાને તૈયાર થઇશ નહિ (૬) છુપી રીતે સદકો આપનાર એટલે સુધી કે સીધા હાથની ખચર ડાખાને પણ થવા દે નહિ. (૭) એકાંતમાં ખુદને યાદ કરનાર એટલે સુધી કે તેની બંને આંખોથી અશ્રુધારા વહે.

૬૮ જનંતી તે છે જે પવિત્ર ખોરાક ખાય, સુન્નત પર અમલ કરે અને લોકોને તેના હાથે તકલીફ પહોંચાડે નહિ પછી જમથી કે હાથથી હોય.

૬૯. જે હાકિમનું ઇન્સાફ તેના જોર ઉપર ગાલિય ન થાય તે જનંતી છે. એવીજ રીતે જે કોઈ હાકિમનું જોર ઇન્સાફ ઉપર ગાલિય થઇ જાય તો તે દોઝખી છે.

૭૦. જેણે મસીદ બનાવી તેનું ઘર જન્મતમાં સમારી આપવામાં આવે છે. મસીદ ગમે તેવી નાની કેમ ન હોય. પણ બનાવનાર જનંતી

છે. “મન નખીચલાહે મસ્જિદિન નખીચલાહે સાહુ ચખતા ફિલ જન્નાહ.”

૭૧. કુરાન પોતાના પઢનારને જનતની તરફ ખેંચી જશે. એટલે અગર જો જનતમાં દાખલ થવા કોઈ ચીજ ચેકશે તો પણ કુરાન તે પર (ચેકનાર પર) ગાલિબ આવશે કેમકે કુરાન એવો શાફેઅ (શકાઅત કરનાર) છે જેની શકાઅત રદ થતી નથી.

૭૨. તાલિબ ઇસ્મી (વિદ્યા અર્થે)ની હાલતમાં મરી જવું શહાદતની મોત સમાન છે. ઇસ્મી (વિદ્યા)નો એક બાબ શીખવો તે સત્તર હજાર રકાત (નફિલ)થી બેદતર છે.

૭૩. જેણે એક બે ત્રણ કે ચાર કે પાંચ મસઅલાઓ શીખી બીજાને શીખાડ્યા તે જન્નતમાં દાખલ થશે.

૭૪. કયામતને દિવસે ખુદા પોતાના મુખલિસ (સાચા દોસ્તો) ઉલ્લમાઓને ફરમાવશે કે મેં તમોને પોતાનું જ્ઞાન એટલા માટે અમાનત તરીકે અતા કર્યો હતો કે તેથી બક્ષી દઉં તમારી હાલત કેવી પણ હોય. પરંતુ તમને બક્ષવામાં કોઈની દરકાર કરું નહિ.

૭૫. આબિદ (ઈબાદત કરનાર) ને પહેલા તો જનતમાં દાખલ કરી દેશે પરંતુ આલિમ (જ્ઞાની) ને કહેવામાં આવશે કે તું જરા થોભી ન જા અને લોકોની શકાઅત કર (જેથી તારી શકાઅતથી એક મોટી જમાત પણ બપશાહ જાય.)

૭૬. એવી મજલિસો જ્યાં મઝહબી તાલીમ અપાય તેઓ માટે રચાએ જનત (જનતના બગીચા) ફરમાવ્યું છે. ભાવાર્થ એ છે કે દીની ઇસ્મ (વિદ્યા) શીખાડનાર અને શીખનાર બંને જનતની છે.

૭૭. જ્યારે વઝૂ ટૂટી જાય ત્યારે ફારના (તરતજ) વઝૂ ફરી લેવો એટલે હમેશાં બાવઝૂ રહેવું અને વઝૂ કર્યા પછી ખે રક્ત તહયતુક વઝૂ પડવું જનતીની નિશાની છે.

૭૮. જેણે સારી પેઠે વઝૂ કર્યો અને પછી એક વાર કલેમએ શહાદત પઢ્યો તેને માટે જનતના આઠ દરવાજા ખોલી આપવામાં આવે છે. તે ઇન્છે તે દરવાજેથી જનતમાં જાય. શહાદતનો કલમો એ છે. “અશહદો અન લાઇલાહા ઇલલ્લાહાહો વહદહુ લાશરીફ લહ વ અશહદો અન્ના મુહમ્મદન અબ્દોહ વ રસૂલો.”

